

İsmail Alan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.7.2014

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Afraşk

alışamıyorum sensiz gecelerime
boğazım kuruyor adın geçince
sessizlik çöküyor hecelerime
eriyen mum gibiyim hasretinle

ya gel rüzgarın savursun yalnızlığımı
ya gel geceler avutsun hüsrânımı
ya gel gecemi aydınlat
yada gelme yokluğunla ağlat

kuru toprağa can veren yağmur gibisin
AFRAŞKta başlayan şiirim
gece doğan güneşim
kışın açan çiçeğimsin

İsmail Alan

Aşkın Rengi

aşkın rengini görür gibiyim bugünlerde
biraz sararıp solmuş kalplerde
küçük bir umut var yinede
yeşerip canlanır belkide.

İsmail Alan

Ay'a mektup

şimdi ne yazsam anlatsam halimi şiire
merhem olsa bakışların gönlümün yarasına
gamzelerin gülüşlerin ve sesini duysam sesimde
ay'a mektupmu yazsak bugece
hadi söyle cesaretsizmi kalbin doğan güneşe
varlığına satırlar yetse
yokluğuna destanlar sığmaz içime

İsmail Alan

Belki vakti değil hatırlamanın

Her güneşin batışıyla başlayan hayallerim
Gecenin karanlığında anılara davet ediyor
Bulutların arkasına saklanan yıldızlar geçit vermiyor acılarıma
Belki vakti değil hatırlamanın
Ayın ışığından sızan düşünceler
Konuştuğum hayali yüzlerin arkasına düşüp
Adım adım dünyadan geçiyorum
Belki vakti değil yanmanın
Yolunu tuttuğum dağlarda ölmüş aşklar görüyorum
Belki vakti değil ağlamanın.

İsmail Alan

Çaresiz yüreğim

yazdığım sayfaların arasında anılara dalıyor bedenim
özlem siyah perde çekmiş gençliğimizin masum duygularına
kare fotoğraflarda unuttuğın gülüşler ve kara kipriklerin arasında sır olan yeşil gözlerin
düşüyor aklımın en ucsuz noktasına
mavi suların derin dalgalarına düşen cemreler gibi çaresiz yüreğim
neyi unutamadık bilmiyorum
bir hikaye olan sevdamız esir olmuş
mürekkebin aktığı parmaklarda.

İsmail Alan

DOğan ay

ay boyuyor kızıl bardağa rengini dem vuruyor doğan ayda sevdiğini

İsmail Alan

Eski bir merdiven

Hayatın varlığına Eski bir merdiven olan bedenim ustumden gelip gecen yılların tozlu adımlarında kayboluyor
Zaman dilsiz can yorgun ruhum dünya gezmelerine çıkmıs insanlar kum tanesi gibi muhtac göğün bıraktığı huzura ve bir kızıl ay vurunca gecenin karanlı#291; ına
Belki bu son gecem diyorum bekledi#291; im uzun semalarda.

İsmail Alan

Gecede Aşk

al rengine boyanmış çayın karanlık deminden alamıyorum gözlerimi
ay sessiz ay yalnız duygularda bugün
titriyor kalem serin yağmurlarda buluyorum kendimi
mürekkep akıyor parmaklarımdan sormuyor nedenini
heycan bastırıyor içimi derin bir nefeste dünyaları istiyorum sanki
biz böylemi hatırlamıştık hikayelerdeki sevgiyi
yada hiç unutmamıştık aşkın gecede ki yerini

İsmail Alan

Modern hayatlar

uzak tepelerden Őehrin yeşil iŐıklarına dalıp
yorgun zamanın acılarını hatırlıyoruz
sokak lambaların yanıp sŦndüĐü karanlık bir dŦnya çatısı altında
benliğini kaybeden insanların gŦlgeleri dŦŐüyor yollara

kŦtŦlŦĐŦn saltanat kurduğu yalanın hŦkŦm sŦrdŦĐŦ hayatta
modern yaŐamın hikayesi baŐlıyor taviz vermediğimiz yarınlarda

İsmail Alan

O ilk bakışlar

hep geç kalışlarıma oldu pişmanlıklarım
parmaklarımdan akan sevda terleriydi
o ilk bakışlar o ilk sevişler
Vav harfi huzurunda şükrediyorum allaha
ya hiç gelmeseydim aşksız bir dünyaya
yusufdan züleyhaya mecnundan leylaya
bir roman oldu kitaplara
ya insanlar donsaydı zamanın kollarında
o ilk gözler o ilk gülüşler
engüzel pişmanlığım oldu hayatta

İsmail Alan

SEnsiz gecede

su birikmiş eski yollarda yürüyorum kederin bittiği umudun yeşerdiği bir bahar havasi taşıyorum kollarımda karanlık dağların arkasına düşüyor kayan yıldızlar ay bile habersiz yarından yorgun zamanın konuştuğu gecede suskun sevdalar düşüyor içime acı bir kahvenin tadında başlıyorum şiire kafiyeler çaresiz kelimeler sessiz noktalar yetiyor sensiz gecede

İsmail Alan

Son bahar rüzgarı

tüteyen bacaların dumanında sararmış yaprakların arasından geçiyor zaman
bir son bahar rüzgarı bu
alıp duygularımı kayaların soğuk sırtlarına vuran
anlatamadığım hayellerin gölgesinde düşünceler
cesaretsizliğimin acısına bırakıyor gece
ırmakların huzuruna akan sesinde
köprüler kuruyorum kalbinin her köşesine ve
sensizlik çöküyor benliğini almış şehre
usul usul huzura kapanan gözler
kolay değil sensiz sevmeye

İsmail Alan

Ŗir Gecelerim

sadece Ŗir gecelerimde gelmezdin aklıma
yanlız adın dūŖmezdi mısralarıma
gidip geldiğim bu dar sokaklarda
hayalinde vardı hatıralarında

okuyup yazdığım kitaplarda
simanı andığım insanlarda
kokunu çektiđim rūzgarlarda
ve bir HANEDAN akŖamında
hayalinde vardı hatıralarında

İsmail Alan

Tozlu Kitaplar

nezaman içimdeki fırtınalara kapılsam bir ağacın koyu gölgesinde buluyorum kendimi
film şeridi gibi geçiyor aklımdan eski günler
kelimeler daha iyi anlatıyor halimi
mazinin açtığı yaraları döküyorum mısralarıma
tozlu kitapların temiz sayfalarında canlanıyor hatıralar
kabuk tutmuş belki içimizdeki yaralar
sadece dokununca kanayan acılar
anladımki unutulmuş sevdalar
tıpkı çocukluğumuz gibi

İsmail Alan